

jalnike in okopalnike za drugo leto, oglasite se pri njem, ker dela res dobro in vestno. Hlišo ima pod hribovom bivšega oblastnega poslanca in načelnika cestnega odbora Turka. Prevzema tudi večje število naročil. Svoji k svojim.

Kostrivnica. Po raznih krajih naše ljube slovenske domovine se obhajajo razni jubileji. Tako imamo tudi mi Kostrivničani letos dva jubileja, in sicer slavi Bralno društvo 40 letnico, fantovska Marijina družba pa 10 letnico. Najstarejša in najlepša fantovska organizacija je Marijina družba, saj že več kot 300 let družijo fante vseh stanov pod Marijino zastavo. Tem so sledili drugi, skozi 10 let jih je naraslo nad 70. Tako se lepo število fantov zbira pod Marijino zastavo. 8. decembra ob 10 letnici je bil zopet sprejem po novem obredniku, ki je posebej za fante ter je jako pomenljiv. Fantje, le po tej poti naprej, saj velja pregovor: »Fant Mariji vdan, vrl Slovenec, vrl kristjan!«

Brezje—Sv. Primož—Sv. Jurij ob juž. žel. Dolgo že ni bilo Brezja v časniku. Malo pa se le moramo oglašiti. Pri nas živimo mirno življenje, ki ga ne moli hrum in šum sveta. V tem mrzlem zimskem času pa je postala naša vas pravcato zbirališče takezvanih ponočnjakov, kateri vogle podpirjo in izživajo surove besede proti našim mirnim fantom. Kaj takešnega ne pomnijo najstarejši v vasi, da bi se bilo kaj takega godilo, ker motijo nočni mir, da pošteni ljudje ne morejo spati. Kdo je tega kriv, domačini dobro vemo. Treba bo pravega recepta, pa bo boleznin konec.

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Dne 23. tega meseca nas je presenečila vest, da nas je zapustila za vedno gospa Marija Mašek, rojena Čonč iz Rogoške Slatine, žena sodnega oficijala iz Rogateca. Bila je stara komaj 47 let. Blaga pokojnica je bila med tukajšnjim ljudstvom zelo priljubljena, kar je pokazal tudi njen pogreb. Na njeni zadnji poti je bilo prišlo tolika množica ljudstva, kolikor je še v naši fari dolgo nismo videli. Pokopana je pri Sv. Trojici v svojo rodbinsko grobnico. V tej grobnici smo tudi ob tej priliki videli krsto pred šest leti umrlega njenega brata, katera je bila še popolnoma taka, kakoršno so položili v grobnico. Pokojnica zapušta 10 letno hčerko, moža in žalujoče starše. Drugi dan pa ji je na isti pot sledila gospa Marija Stojisavljevič, po-

pušćavske blaznosti, ki se je pojavljala med moštvo in kosila s koso smrti.

Neko noč je bila Marija na straži pred taborom. Naenkrat je čula iz teme neki glas, ki jej je pošepnil: »Hočeš živeti lepo življenje, posedati prostost, harem mnogo konj?« Na vprašanje: »Kedo tamkaj?« je prejela odgovor: »Priatelj, ki je bil svojčas tudi tako nespameten, da je služil kot legijonar, a živi sedaj kot bogataš.«

Marija, ki je hotela ostati zvesta svoji prisegi, je dvignila puško in — oddala strel. Drugo jutro so našli truplo moža, ki je bil v arabski preobleki in je bil zadet skozi sence. Bil je to Matevž Macquereau, ki je bil pred kratkem legijonar in nasprotnik Marijin. Po odkritju mrliča so brili legijonarji norce. Ustreljeni Matevž je trdno verjel besedam čarovnice, ki mu je bila prerokovala smrt iz ženskih rok. Nobeden od zasmeovalcev ni niti slutil, kako se je uresničilo prerokovanje.

Kako se je pa Marija Ambree otresla tujske legije, tega noče izdati!

sestnica in gostilničarka v Rogoški Slatini. Stara je bila 50 let. Umrta je na posledicah črevesnega raka. Zapušta moža in več malih otrok. Obema družinama naše iskreno sožalje!

Laško. Pretečeni teden sta naš vznemirila dva slučaja nagle smrti. Na Marijin praznik dne 8. decembra je zadela kap gospo Petrino Trop, hotelirko v Laškem. Dne 10. decembra je naglo umrl od kapi zadet g. Melhior Dollnar, gostilničar v Vertečah.

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj havedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnshek, trgovec, Glavni trg.

V Št. Lenartu:

Tone Hrastelj, trgovina.

V Gornji Radgoni:

Jože Hrastelj, trgovina.

V Ljutomeru

Franc Senčar, trgovina.

V Ptuj:

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Mali Nedelji.

Franc Senčar, trgovina.

V Celju

Franc Dobodičnik, Gosposka ulica 15. (pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupl, steklar.

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile, stalno do novega leta. Ta objava je za trgovce, ki odvzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Raznoterosti.

Številka 13. Družina Roberston v Čikagu je pred kratkim dobila nov naraščaj, krepko deklico. Ta deklica je 13. otrok v družini; rodila se je na petek dne 13. novembra, in soba v bolnici, kjer je prišla na svet, nosi štev. 313.

Brezprimeraa skopost. Neki Aberdeneec je dolgo premišljeval, kaj bi naredil, da ga smrt ne bi nič veljala. Dolgo je ugibal, nazadnje je pa uganil to: Čakal je, da je umrl njegov bolni sosed. Ko

Pri slabosti je naravna »Franz Josefova« grenčica prijetno učinkujoče domače zdravilo, ki znatno zmanjšuje telesne nadloge, ker se izkaže že v malih količinah koristno. V dopisih hvallijo zdravniki za ženske soglasno prav milo učinkujoč način »Franz Josefova« vode, ki je zlasti prikladen za nežno rast ženskega telesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

je zvedel za njegovo smrt, je hitro šel v sosedovo kuhinjo in tam odprl sosedov plin, in se zadušil na — sosedove stroške.

Kolca se mu. Enega najbolj znanih meščanov v Mansfieldu (Združene države Severne Amerike) I. A. Kinga, je zadela čudna bolezen. Skozi celo vrsto dni se mu neprestano kolca. Uporabljal je že neštivilno množino raznih zdravil, ki so mu jih nasvetovali prijatelji od blizu in daleč, zdravniki uporabljajo nad njim vsa razpoložljiva sredstva, a kolcanje se noče ustaviti. Mož od dne do dne postaja bolj slaboten, ker mu zadnji čas sploh ni mogoče, obdržati v sebi kake hrane.

Svatba na Jutrovem. V Tripolisu se je poročila princesa Karamani Hanuma, hči tamošnjega župana, z nekim arabskim veleposestnikom. Pri poroki ženin in nevesta nista bila navzoča, temveč sta bila morala njihju očeta spregovoriti usodni »da«. Na svatbeni pojedini, do katere ni imela vstopa nobena ženska in tudi novoporočenca ne, pač pa mnogi dostojanstveniki, ni med njimi general Badoglio, tripolitanski guverner, je serviral sam nevestin oče. Trajala je tri dni in trikrat na dan so morali gostje pripraviti jed. list, ki je sestojal iz juhe, bravine, riža, špinačnega štruklja s sirom, buše s faširano tetelino in testenino, arabskih slaščic, sadja, črne kave, sladkorne vode in kislega mleka. Pojedina je trajala, kakor že rečeno, tri dni in evropski gostje so izjavili, da je bilo dobrote — le preveč.

Višek praznovanja. Niso samo posamezniki praznoverni, ampak so temu podvržene celo cele trgovske družbe. Tako je Cunard linija objavila, da njen parnik »Aquitania« ne bo odplul iz pristanišča v Newyorku v petek, kakor to kaže vozni red, marveč bo preloženo odplutje do sobote zjutraj. Ta sprememba se je izvršila samo zato, ker je prišel ta petek na 13. dan v mesecu — namreč na 13. november.

Komunisti se pelastili radio postaje. Na radio postajo v mestu Mehiki je nedavno ponoči vdrla četa oboroženih komunistov, zvezala operaterja in prevzela v popolno kontrolo celo postajo. Sledil je nato njihov govor, v katerem so napadali mehiško in ameriško vlado. Ameriško vlado so obdolžili, da skuša izzvati vojno na Daljnem vzhodu med Kitajsko, Rusijo in Japonsko. Ko se je približala policija, so nepoklicani gosti izginili.

Zaklad krajice iz Sabe. Znani angleški lovec Frank Havter, ki hodi že leta in leta na lov na leve v Afriko, se je vrnil zopet v London, kjer pripoveduje, da se mu je posrečilo odkriti v notrajnosti Abesinije grob svetopisemske krajice v Sabi in pa njene ogromne zaklade. Zaklad se nahaja, kakor trdi F. Hayter, v neki podzemski shrambi, ta pa se nahaja pod strugo neke reke. Hayter pripoveduje, da je našel tam na tisoče diamantov, rubinov in silne množine nekovanega zlata. S seboj je prinesel več dragih kamnov in nekaj zlata iz te zakladnice. Drugo leto, pravi, bo organiziral posebno ekspedicijo v Abesinijo, da bo dvignil ves zaklad.

Čingiskanov grob. Znaní ruski raziskovalec P. Kozlov popisuje v listu »Times« Čingiskanov grob, ki ga je odkril blizu razvalin pod peskom pokopanega »mrtvega mesta« Karahota v notranji Mongoliji. Veliki osvojevalec Čingiskan, ki je podvrgel in opustošil Kitajsko, Perzijo, Turkestan, je umrl v visoki starosti leta 1227, ko je hotel napasti še Indijo. Kakor se je zdaj izkazalo, so mu izsekali grob v nekem hribu. Ta umetna votlina meri 12 kub. metrov. Na sredini stoji rumen lesen sarkofag, v njem pa se nahaja srebrna krsta. Pokrita je s kanovo rumeno svileni zastavo in stoji na 78 dragocenih kronah vladarjev, ki jih je premagal. Razen tega se nahaja v grobnici kanovo doprsje iz rožnatca nefrita, delo odličnega kitajskega kiparja, njegov prestol iz slonove kosti indskega izvora in lepo izrezljana smaragda. V tej je shranjeno kanovo srebrno in zlato, z briljanti posejano orožje. Pred grobnico stoji iz črnega kamna v naravni velikosti izklesani lev, tigr in konj. Ta znameniti grob se nahaja v varstvu sedmerih lam (duhovnikov), ki vsakih sedem ur sedemkrat zazibljejo velik mrtvaški zvon. Vsako leto enkrat se vrši svečana budistovska služba, ki jo obiskujejo vsi glavari mongolskih rodov. 500 km daleč od tega kraja se nahaja bela marmornata grobnica kanove prve žene, ki jo na sličen način varujejo. Polkovnik Kozlov je prvi Evropejec, ki je prišel na ta strogo zastraženi kraj. — Mongoli še vedno pričakujejo nekega znamenja, ki bo določilo Čingiskanovega naslednika, ki bo obnovil njegovo svetovno državo.

Iznajditelj vojaške kuhinje. Vojaško kuhinjo je iznašel francoski kuhar A. des Soyer. Tega moža je že zaneslo v njegovi zgodnji mladosti na Angleško, kjer je užival kot odličen umetnik svoje stroke velik sloves. Leta 1847 je zavladovala na Irskem huda lakota. Takrat se je ponudil Soyer angleški vladi, da bi rad organiziral v Dublinu (glavnem mestu Irse) ljudsko kuhinjo. Vlada je bila s to ponudbo zadovoljna in Soyer je v Dublinu v navzočnosti angleškega podkralja in dublinskega nadškofa odprl prvo ljudsko kuhinjo. Dal je postaviti na prostem osem velikih kotlov, v vsakem kotlu pa je kahal — drugačno juho: grahovo, čebuljno, zeljnato, krompirjevo itd. Ljudska kuhinja se je ljudem tako priljubila, da so Soyerju pošiljali dan za dnem vence. Za časa krimske vojne pa je šel z angleško armado na Krim in tam iznašel »vojaško kuhinjo«, ki je sledila četam, spotoma pa so lahko kuhali za vojake, da so takoj dobili svojo menažo, čim se je četa ustavila.

Policaja hoče imeti za moža. Vdova Ana Luby v Čikagu je na večer poklicala policijsko postajo ter prosila, naj ji pošljejo kakega policista. Prišla jih je cela patrulja, misleč, da se je ženski kaj pripetilo. Ženska pa jih smešljivo sprejme in jim razloži, da ni nič nevarnega. Nič drugega ni, kakor to, da ji je pred dvema letoma umrl mož in zdaj si želi novega moža. Ta pa mora biti policist ali ognjegasec. Slišala je namreč, da so ti hrabri možje najboljši

soprogi. Zato pa je poklicala policiste, da si iz njih izbere pravega. Eden policistov se je ponudil, da bo zadevo — vzel v roke.

»Mrtvec« pred sodnijo. Dan Hofman je bil pred sodiščem v Bentonu v Združenih državah Severne Amerike obsodjen na globo 100 dolarjev in sicer na obtožbo »mrtvega«. Meseca julija je namreč nekega Tacketta udaril po glavi, da je izgubil zavest. Ker je mislil, da je mrtev, je izkopal zanj plitvo jamo ter ga zagrebel vanjo. Pokopani pa je prišel k zavesti, se odkopal in nastopil pot pred sodišče.

Trda glava. 34letnemu črncu L. Knightu v Čikagi je padel 200 funtov težek kamen na glavo. Zdravniki v bolnici, kamor je bil prepeljan, so obupali nad njim in mu naravnost povedali, da bo umrl. »Ne jaz«, se odreže črnc. In držal je svojo besedo, kajti v ponedeljek je že hodil okrog in ni niti najmanje mislil, da bi mu bila usojena smrt.

Ta pa je bila skopa. Neka ženska iz Aberdeena na Škotskem je šla v nedeljo popoldne k nauku, kjer je duhovnik ravno pridigoval, kako lepa čednost je krščansko usmiljenje in kako zaslužno delo je delitev miloščine. Duhovnik je pridigoval tako prepričevalno, da si je celo skopi Aberdeenčanki omehčalo srce, tako da je sklenila, da bo tudi ona odslej naprej reveže podpirala. Že naslednjega dne je zapel zvonček na vratih spokorjene ženske. Žena odpre in zagleda berača. Prvi hip se je kar prestrašila, ker se je spomnila svoje dane obljube. Trenutek nato pa je rekla beraču: »Počakajte!« Naglo je skočila v sobo svoje najemnice, kjer je brž odrezala debel kos njene štruce in ta kruh je podarila beraču. Pri tem pa je mrmrala: »Bog ne gleda na prste, ampak na srce.«

*

„Naš dom“

brezplačna priloga »Slovenskemu Gospodarju«.

Saj živimo vsi skupno v družini! — Gospodar in gospodinja, pa mladi naraščaj, od nežnih do zrelejših let!

»Slovenski Gospodar« pa hoče biti list za vso družino! Gospodar ima v njem svoj pouk in zanimivost, gospodinja najde v njem nekaj za svoje delo, pa tudi mladina naj ima svoje mesto. V preteklem letu smo začeli s povestmi za šoloobvezno mladino. Znano nam je, da tudi odrasli radi čitajo te povesti. Treba je bilo še nekaj za našo odraslo mladino.

Naša odrasla mladina ima svoje — mladinsko glasilo »Naš dom«. Ta list je izhajal kot mesečnik, pa žal je radi težkih gospodarskih prilik zašel svoj čas v denarne težkoče. Nekaj časa ga je sedaj izdajala Tiskarna sv. Cirila. Število naročnikov je bilo sicer precejšnje, tudi cena 12 Din je bila nizka. Mladina pa ima mnogo idealizma, pa nič — denarja. Zato je težko zmagovala svoje lastno glasilo.

Pa to ni bil glavni vzrok za nov načrt izdajanja »Našega doma«. Naš glavni namen je, da bo odrasla mladina v vseh naših družinah čitala svoje mla-

PERILO ZA DAME

Srajce

in vse drugo perilo za gospode in dame kupite v dobri kvaliteti in po zelo nizkih cenah v tovarni perila

Trgovski dom R. STERMECKI
Celje štev. 24.

Velika izbira kravats, žepnih robcev, naramnic, podvez, rokavic, nogavic in drugih modnih predmetov. Cenik z mnogimi slikami zastonj

dinsko glasilo »Naš dom«, da bo mladinski pokret prišel v vse naše družine. In se je posrečilo urediti tako, da bo v bodoče

»Naš dom« brezplačna mesečna priloga »Slov. Gospodarja«.

»Slovenski Gospodar« bo s tem gotovo ustregel ne le mladini, pač pa tudi ostalim svojim naročnikom. Uvodni članki bodo prinašali načelno jasnost v vseh vprašanih novodobnega življenja. Razvedrilo bo služila nova lepa povest: »Nazaj v planinski raj«. Povest se godi v Mariboru in na Pohorju, ter prikazuje bol in težave mladih ljudi, ki si v mariborskih tovarnah služijo grenak kruh in ki si želijo nazaj domov, kjer so obdelovali polja, sekali goščave in uživali lepoto božje narave. V »Našem domu« bo začela »Govorniška šola«, ki bo zlasti dobrodošla vsem, ki morajo kjerkoli kedaj nastopiti kot govorniki. Fantje se bodo zbirali in pisali pod zaglavjem »Mi smo fantje«, dekleta pa pod »Slovensko deklet«. Gledali bomo »Brate po duhu vsepovsod«, počevali se o »Dobrih knjigah«, zabavali se ob »Ugankah in smešnicah«. — Vmes pa bodo številne slike.

Poleg dosedanjega »Slovenskega Gospodarja« po 16 strani bode torej vsak naročnik prejel vsak mesec, po možnosti že pri prvi številki, brezplačno prilogo »Naš dom«.

»No, zdaj nam pa za teh borih 32 Din na leto res dajete poleg »Slov. Gospodarja« in njegovega zavarovanja za Din 1000 še »Naš dom« — če pa si bo kedo sedaj še pomišljal naročiti »Slov. Gospodar« je sam sebi — sovražnik!

Tako govorijo naši naročniki!

Prijatelji, upamo, da smo vam s tem prinesli lepo božično in novoletno darilo. Koliko naročnikov nam boste sedaj pridobili kot vaš dar »Slov. Gospodarju«? Vsaj enega!